

tør Niels Groes fra Amternes og Kommunernes Forskningsinstitut og Eva Steiness, som tidligere har været direktør for et af vore store medicinalfirmaer.

Derudover kan jeg sige til hr. Jørn Jespersen, at når jeg har valgt at etablere evalueringscenteret uafhængigt af ministeriet, er det netop for at understrege det uafhængige, og for at det skal have en status, som består i, at man ikke kan sige, at det bare er noget, som passer ind i ministeriets ønsker og kram. Så jeg mener, at det er en god styrkelse af dets uafhængighed, at det også formelt løsrives fra ministeriet.

Med hensyn til nogle synspunkter på selve forslaget om en styrkelse eller denne, om end beskedne, udvidelse af det fri sygehusvalg tror jeg, at der er nogle misforståelser hos nogle af ordførerne.

Pointen er såmænd den, at det, vi blot vil gøre, er at sikre os, at den ledige kapacitet på lands- og landsdelsafdelinger – altså de højt specialiserede afdelinger, der foretager behandlinger på lands- og landsdelsniveau, som også tager basispatienter fra deres eget amt, hvis der er lidt ledig kapacitet – bliver udnyttet til glæde for patienter fra andre amter. Det er kun den situation, der tænkes på, og det er det, der sigtes til i det her.

Jeg kan jo henvise til bemærkningerne til lovforslaget, hvor det står ganske tydeligt formuleret, at det altså udelukkende er basisbehandling. Det er altså ikke sådan, at man skal gå ind og bruge ressourcer, der er afsat til at lave højt specialiserede behandlinger, til almindelige basisbehandlinger. Derfor står der også, at det er meningen, at man altid skal kunne afskære patienter, der skal have en basisbehandling, hvis der ikke er kapacitet til den højt specialiserede afdeling.

Så pointen og mekanismen i det er kun, at vi udnytter ressourcerne bedst muligt, og i de tilfælde, hvor man ikke tager basispatienter ind, og hvor der er ledig kapacitet, skal man have mulighed for det. Det er det, der tilsigtes med forslaget.

Flere har været inde på kvalitetsoplysninger på fremadrettede ventelister som et væsentligt element. Det synes jeg også selv det er, og det er faktisk derfor, at det tages frem her.

Flere har også nævnt, at booking, som vi arbejder intenst på, og som forventes færdiggjort på landsplan i år 2000, vil være den sidste og måske væsentligste forudsætning for, at man kan have en reel vurdering af, hvor der er mu-

ligheder for at få behandling, og at der skal være tilstrækkelige kvalitetsmæssige oplysninger om behandlingen på de forskellige afdelinger. Det er noget, som jeg også lægger meget vægt på. Det skal man bare ikke sige kan gøres hurtigt. Det er et meget kompliceret projekt, som vi arbejder på.

Jeg har nedsat et udvalg under Sundhedsstyrelsen, som sammen med lægerne skal finde frem til, hvordan man på en ordentlig, forsvarlig og reel måde kan sammenligne kvaliteten af de forskellige sygehuse. Men det er oplagt et væsentligt skridt frem i den proces, som har at gøre med, at patienterne ved årtusindskiftet bør have krav på mere information om, hvad er kvalitet, hvor er der god kvalitet, hvor er der ikke god kvalitet. Alle disse tiltag har jeg også opfattet sådan bredt som støttet af ordførerne, og det vil jeg da glæde mig over.

Jeg bliver også spurgt om de tilfælde, hvor amterne kan henvise til udlandet. Her etableres et direkte retligt grundlag for, at amterne fortsat, mod at de selv afholder udgifterne, kan sende patienter til udlandet. Jeg tror, det var hr. Frank Aaen, der spurgte til det. Det er altså amtet, der kan vælge at sende patienter til udlandet, og det er selvfølgelig sådan, at patienterne også kan vælge at sige, at de foretrækker at blive behandlet herhjemme.

Det kan så give anledning til en større ventetid, hvis det er det, der er problemet, og det, der er baggrunden for, at man henviser til udlandet, men det er så et reelt valg, som den pågældende patient har.

Det tror jeg kan afklare noget af det, som hr. Frank Aaen var inde på.

Fru Henriette Kjær spørger, om det skal være sådan, at evalueringscenterets analyser offentliggøres og også tilstilles Folketinget.

Dertil kan jeg sige, at netop fordi det er et uafhængigt organ, er det ikke meningen, at jeg skal diktere publikationspolitikken, men jeg ser selvfølgelig meget gerne, at evalueringscenteret offentliggør sine analyser. Og det vil være meningsløst ikke at offentliggøre analyserne, sådan at de kan blive til gavn og glæde ikke bare for Folketingets medlemmer, men også for amterne og for andre politikere og for sygehusjerne og sygehusadministratorerne, så de kan drage nytte af de analyser og rette sig efter dem. Så det ligger ret klart, at de skal være offentligt tilgængelige.

Afslutningsvis til de mere overordnede politiske betragtninger, som ikke nødvendigvis har